

slaget i den Form, det har, omendskønt jeg indrømmer, at jeg kunde have ønsket, at de 7,000 Kr.s Grænse var bibeholdt.

Af de andre i Landstinget foretagne Ændringer er der enkelte, jeg finder meget heldige. Deriblandt vil jeg ganske særlig nævne den, at det er paalagt Kommissionerne at tage særligt Hensyn til de Ansøgere, der have sammensparet Penge af deres Løn. Det er ganske klart, at de Mænd, som have sparet deres Penge sammen for at opnaa et saadant Jordbrug, yde Statskassen en ganske anden Garanti end andre, idet de allerede ved deres Færd, forinden de faa et saadant Jordbrug, have vist, at de ere sparsommelige og dygtige. Statskassen staar sig bedst ved at have saadanne Ejere af Lodderne. Denne Bestemmelse er jeg derfor meget glad ved.

Der er i Landstingets Udvalgsbetænkning en Udtalelse, som jeg ogsaa sætter megen Pris paa, og som er tiltraadt, dog med nogen Modifikation, af den højtærede Minister. Udtalelsen gaar ud paa, at det skal være Kommissionerne paalagt ved Besigtigelsen af en til Husmandsbrug udsat Jordlod at undersøge, hvorvidt denne egner sig for Øjemedet. Kommissionen bør agte paa, hedder det, at Jorden er af en tilstrækkelig god Kvalitet, og at Prisen ikke — Ministeren ønsker her tilføjet: væsentlig — overstiger, hvad en lignende Jordlod andre Steder i Amtet under lige Forhold kan købes til, saaledes at der ogsaa ad den Vej vindes rimelig Udsigt til, at Andrageren vil kunne erhverve sig den nødvendige Indtægt. Jeg tvivler nu rigtignok ikke om, at et saadant Hensyn ogsaa hidtil er taget af Kommissionerne. Jeg tvivler meget om, at de Udtalelser ere rigtige, som ere faldne om, at et saadant Hensyn ikke skulde være taget. I alt Fald er jeg mig bevidst, at vi ovre hos os have taget alt muligt Hensyn dertil, og jeg tror ogsaa, jeg tør sige, at alle Kommissionerne omkring i Landet have taget tilbørligt Hensyn dertil. Men jeg er alligevel meget glad ved denne Udtalelse og er den højtærede Minister taknemmelig for, at han har tiltraadt den. De andre i Landstinget foretagne Ændringer ere af mindre væsentlig Betydning, og dem har jeg ikke noget at føje til.

N. C. Jensen: Jeg kan ganske slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser. De Goder, som ere opnaaede ved dette Lovforslags Behandling paa Rigsdagen, og som nu ogsaa have faaet Anerkendelse i

det høje Landsting, ere af en saadan Art, at jeg for mit Vedkommende i hvert Fald ikke tør være med til at eksperimentere med at sende dette Lovforslag op igen. Skulde det strande, forekommer det mig, at det vilde være i højeste Grad beklageligt for hele denne Sag. Thi det, der er naaet her, forekommer mig at have overordentlig stor Betydning for hele den Udvikling, som Husmandssagen gennemgaar. Man er naaet fra meget smaa Jordbrug op til selvstændige Jordbrug; thi jeg tør i al Almindelighed hævde, at med de 6,500 Kr. vil man i de allerfleste Egne af Landet være i Stand til at skabe et Husmandsbrug, der er stort nok til at være det, man kalder en selvstændig Bedrift. Jeg tør da ikke udsætte Lovforslaget for den Fare, der kunde ligge i at sende det tilbage til Landstinget og faa det i Fællesudvalg. Jeg kunde tænke mig, at der kunde rejse sig Vanskeligheder af værre Art end denne Nedsættelse fra 7,000 til 6,500 Kr. Jeg agter derfor at stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, det har, og anbefaler mine Meningsfæller at gøre det samme.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det er sagt under dette Ordskifte, og det er sikkert ogsaa rigtigt, at det bliver sagt og anerkendt her i Tinget, at Landstingets Behandling af den foreliggende Sag har været særdeles liberal. Man tænke sig blot et Tidsrum af 10 Aar tilbage og erindre, hvordan man da oppe i det andet høje Ting stillede sig til det samme Spørgsmaal, og se saa Forslaget, som det nu foreligger her i Folketinget til eneste Behandling! En Sammenligning mellem da og nu viser en Forskel, der næsten kunde karakteriseres som Resultatet af en Revolution; det er jo imidlertid kun en Evolution, der er foregaaet.

Nu er Spørgsmaalet, om man skulde sende Forslaget tilbage her fra Folketinget til Landstinget i Anledning af, at Laanegrænsen deroppe er bleven nedskrevet fra 7,000 til 6,500 Kr. Det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) nærede et stærkt Haab om, at det kunde lade sig gøre at faa dette forandret igen, og det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) var endnu frejdigere i sine Forventninger i saa Henseende. Han mente, at det var den letteste Sag af Verden at faa Forslaget vedtaget i Landstinget, efter at Folketinget havde genindsat de 7,000 Kr. paa deres gamle Plads, og det ærede Medlem fra Skanderborg mente, at den eneste